

## IMPLICACIÓ DE LES FAMÍLIES PER MILLORAR L'ATENCIÓ

Anna Carpena (1999) en el seu treball “Habilitats socials i educació de valors des de l'acció tutorial”, a l'apartat 7 titulat “Participació familiar” proposa el següent llistat d'orientacions adreçades a les famílies, que pot ser molt útil:

1. Definir normes de conducta i convivència clares, no arbitràries, el que no vol dir que no es puguin negociar.
2. Donar un tracte sempre respectuós. Malgrat se l'hagi de renyar, cal fer-ho amb mirament. Si per corregir conductes es fa atacant o menysvalorant, pot ser que els infants no es mostrin receptius, o que no tinguin ganes de canviar.
3. Escoltar i atendre els problemes que presentin els seus fills.
4. Valorar positivament les característiques diferencials que fan del seu fill un ésser únic, encara que puguin ser rares o incòmodes.
5. Controlar el judici negatiu. Les objeccions poden arribar a immobilitzar, poden arribar a crear el sentiment de que “faci el que faci ho faré malament, no me'n sortiré”.
6. Practicar l'elogi sincer i precís. Celebrar tots els petits èxits fruit de l'esforç.
7. No ser sobreprotectors i fomentar l'autonomia. Deixar que facin tot allò de què són capaços. Superar el temor de que el fill creixi.
8. Compartir responsabilitats domèstiques.

9. D'entrada deixar que facin les coses a la seva manera. Amb temps anar-ne parlant de com es podria millorar el que fan.

10. Procurar donar bons models. No presentar models de dominants i dominats. És important que el nen vegi bons nivells d'autoestima tant en el pare com en la mare.

11. Cal parlar com a iguals amb els fills, compartint temes d'interès i interessant-se per les seves coses, tenint present que encara que es puguin compartir temes "com a iguals" mai s'igualaran. Els pares tenen, i han de tenir, autoritat.